

דף פה.

עין משפט א.ב.

אה"ע סימן קמז סעיף ב

ב. כתב התנאי בגוף הגט אחרי שנכתב התורף, הרי זה כשר בין כתבו לפני חתימת העדים בין אחרי חתימתם, אבל כתבו לפני התורף הרי זה ספק גירושין^א, וה"ה אם אמר לתנאי לפני הכתיבה בע"פ קודם כתיבת תורף הגט, הרי זה ספק גירושין.

עין משפט ג.ד.ה.

אה"ע סימן קלז סעיף ב

ג. אמר לה חוץ מפלוני והוא מחייבי כריתות ומיתות בי"ד ולא תפסו בו קידושין אינו מעכב והוי גט^ב. ואם אמר לה חוץ מקטן, י"א דלא הוי גט וי"א דהוי ספק^ג.

עין משפט ו.ז.ז.ט.י.ל.

אה"ע סימן קלז סעיף ג

ד. שייר בעל אחותה או מי שעתידי להוולד, או אמר לה חוץ מזנותיך שלזה את א"א, או אמר לה חוץ מקידושי שטר וביאה, או חוץ מירושתיך שלזה את עדיין אשתי והדומה, הוי ספק מגורשת^ד.

עין משפט מ.

אה"ע סימן קכו סעיף מא

מא לה. צריך לכתוב "הרי את מותרת לכל אדם"^ה. ולכתחילה יכתוב אותה

א. שהרי שייר זכות בגופו של הגט וחסר בספר כריתות. ומה שמהני אחרי החתימה היינו בתנאי דע"מ, אבל חוץ מפלוני זה לא מהני, כי חסר בכריתות. ומה שהיא ספק מגורשת כך כתב הרמב"ם בתנאי דע"מ קודם התורף, אפי' נתקיים התנאי, מ"מ בעת הכתיבה אין ידוע אם יתקיים התנאי, וחסר בספר כריתות, ואין אומרים יש ברירה ועיין בב"ש ס"ק ג'.

ב. ואם הוא מחייבי לאוין דתפסי בו קידושין הוי שיוור והוא במשנה דף פ"ה ע"א.

ג. טור בשם ר"ח.

ד. שם בגמ' סלקו בתיקו וע"כ ספק מגורשת, וכתב הב"ש שאם אמר לה הרי את מגורשת לזנותיך חוץ מלהנשא, לאו כלום והיא א"א לכל.

ה. יראה שאף לדעת מרן השו"ע זה מתופס, שזה כפל לשון שכבר כתב דבר זה בתרגום, ואף שהשו"ע בסי' קכ"ג כתב שזה מהתורף איירי בלא כתב בלשון תרגום לפני כן במשמעות הגט שתהיה רשאה להנשא לכל גבר.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

בשיטה אחת, ואם כתבם בכ' שורות כשר ליתנו לה.

דף פה:

עין משפט א. יו"ד סימן רסז סעיף מא

מא. נ. כיצד העבד יוצא בשטר: כותב לו על הנייר או על החרס הרי אתה בן חורין, או הרי אתה לעצמך, או אין לי עסק בך. ומוסרו לידו או לאחר בשבילו אפי' בלא ידיעת העבד, שזכות הוא לו שיוצא מתחת יד רבו לחירות, ואם מוחה¹ בידו מלקבלו אינו יוצא לחירות.

עין משפט ב. אה"ע סימן קלו סעיף ד

ה. אמר לה: הרי את לעצמך, ה"ז גט. אבל אם אמר לה: הרי את בת חורין, לא אמר כלום.

עין משפט ג. יו"ד סימן רסז סעיף מג

מג. נב. הכותב לשפחתו הרי את מותרת לכל אדם אין זה לשון שיחרור.

עין משפט ד. אה"ע סימן קלו סעיף ד
עיין לעיל עין משפט ב

עין משפט ה. יו"ד סימן רסז סעיף מא
עיין לעיל עין משפט א

עין משפט ו. יו"ד סימן רסז סעיף פ

פ. צו. המוכר את עבדו לעכו"ם או לגר תושב יצא לחירות², שאם ברח מהעכו"ם אין רבו יכול להשתעבד בו, ואם לא ברח קונסין את רבו

ו. ולא דמי לכסף בסעיף כ"ו די"א אפי' בעל כורחו של עבד יצא לחירות, ששם רבו ניחא ליה בקבלת הכסף ומקנהו מדעתו, משא"כ בשטר. ש"ך ס"ק נ"ד.
ז. ממשנה בגיטין שם מ"ג ע"ב.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

לפדותו עד פי עשר מדמיו ^ה ולכתוב לו גט שחרור כדי להתירו בבת חורין.

קנס זה אין גובין אותו ולא דנין בו אלא כבי"ד מומחין ^ט, ואם מת המוכר אין קונסין היורשים להחזיר העבד המשוחרר.

^{הגה:} לזה עליו מעות לזמן שאם לא יפרענו לזמן פלוני יהיה העבד של הבעל חוב, אם מסרו ליד עכו"ם ^י כבטחון, יוצא לחירות מיד, ואם לא מסרו מיד כשיגיע הזמן ולא פרע לו יוצא לחירות. אבל אם גבה אותו העכו"ם בחובו או קם עליו אנס ופדה עצמו בעבדו, בזה לא יצא לחירות ^כ.

^{הגה:} מכרו לצדוקי ^ל או למומר הרי זה ספק אם יוצא בזה לחירות, ואזלינן לקולא דאיסורא דרבנן הוא ^מ ולא יצא לחירות.

אה"ע סימן קכו סעיף ט

עין משפט ז.ז.

^ט יג. לא יכתוב בגט ודן עם יו"ד אחרי הד' דנראה כאילו רק אם מגיע לך ע"פ הדין, או משמעותה דין יהיה לי איתך ^כ.

^ט יד. ואגרת שבוקין אגרת בלי יו"ד, דעם יו"ד משמעותו איגרא מלשון גג או מלשון אי זנית ^ס.

^ה. לפי שהפקיעו במכירתו לעכו"ם ממצוות. ט"ז.

^ט. והרא"ש תמה ע"ז דאין זה ענין לקנסות שחייבה תורה וכל קנס שתיקנו חכמים גובין אותו בכבל. ש"ך ס"ק ק"א.

^י. ודעת רש"י והטור דה"ה אם לא הכניסו לרשות העכו"ם רק לזה עליו על תנאי שאם לא יפרע לו לזמן פלוני ימשכנו לעבד, ועבר הזמן ולא פרעו אע"פ שלא משכן אותו עדיין והוא עדיין ברשותו קונסין אותו ומשחררו מיד. ש"ך ס"ק ק"ב.

^כ. דלא שייך כאן לקנסו כיון שעשה מתוך אונס. ש"ך ס"ק ק"ג.

^ל. וה"ה לכותי לפני שגזרו עליהם שהם כגויים גמורים. ועיין בש"ך ס"ק ק"ו.

^מ. היינו כל הגזירה היא משום קנס מדרבנן ואזלינן לקולא ולא קונסים אותו ולא יצא לחירות. ש"ך ס"ק ק"ז.

^נ. ממימרא דאביי שם בגיטין ורש"י ורמב"ם, ח"מ.

^ס. כ"כ הח"מ.

עין משפט ט.י. אה"ע סימן קכו סעיף יג יד

יח. למהך חסר יו"ד^ע, ויזהר ביותר ברגל ה"ה של למהך שלא יגע בגג והוי למחך כצחוק, מלשון חוכה, וכן בכל רגלי ההין.

עין משפט כ. אה"ע סימן קכו סעיף י

טו. דיתיהוויין דיתיציביין^ב, בג' יו"דין רצופין, ועוד ב' היו"דין הרי ה' יו"דין בכל תיבה, ויכתוב אותם כל אחת בתיבה אחת, אבל אם כתבם בב' שיטות או בב' מילים כגון די-תיציביין יש פוסלין, והרא"ש מכשיר.

עין משפט ל.מ. אה"ע סימן קכו סעיף יא

יא טז. ו' דתירוכין, ודשבוקין ודכדו^ז השניה נהגו להאריכם שלא יראו כיו"ד, אך לא יאריכם הרבה.

עין משפט נ. אה"ע סימן קכו סעיף טו

טו יט. יכתוב להתנסבא ולא לאתנסבא^ק, ואם דילג "ה" וכתב לתנסבא כשר.

עין משפט ס.ע. אה"ע סימן קכו סעיף ט

ט יג. לא יכתוב בגט ודן עם יו"ד אחרי הד' דנראה כאילו רק אם מגיע

ע. דעם יו"ד נשמע ב' תיבות לי מהך, והיינו לי מספר הזה ואילך. ח"מ.

פ. היינו מרצונך, ויש פוסלין בב' מילים די תיציביין היינו דעת רש"י והרמב"ם. ועיין בח"מ.

צ. פירוש התיבות עיין פי' רש"י שם, והרמב"ם פי' אחרת דתיריכין ושביקין כלומר שאת עזבת אותי וגירשת אותי, ואינו כן אלא הוא המגרשה. "וכדו" עם יו"ד במקום ו' יראה כאילו בתנאי זה אני מגרש אותך, והרא"ש כתב דאין לכתוב יו"ד בין ת' לר' דתרוכין אבל בפיתורין צריך לכתוב עם יו"ד אחרי הפ', כ"כ הח"מ.

ק. והטעם שמא ירחיק קצת ויכתוב לא-תנסבא כלומר לא תנשאי. ח"מ. ובכל הכתב על דרך זה יזהר שלא יהיה בו משמעות לב' ענינים.

לך ע"פ הדין, או משמעותה דין יהיה לי איתך ר.

יד. ואגרת שבוקין אגרת בלי יו"ד, דעם יו"ד משמעותו איגרא מלשון ט
גג או מלשון אי זנית ש.

ר. ממימרא דאביי שם בגיטין ורש"י ורמב"ם, ח"מ.

ש. כ"כ הח"מ.